

være, at Udviklingen er gaaet lovlign hurtigt, og at Landstinget derved har paa- taget sig et ikke ringe Medansvar for den uheldige økonomiske Situation, hvori disse Regeringer har bragt os. Det er ogsaa fra mange Sider blevet hævdet, at denne Forfatning kan bruges, og det er blevet hævdet af meget betydelige Venstremænd. Jeg skal her nævne det højtærede Medlem, som i dette Øjeblik beklæder Formands- pladsen i dette høje Ting. Det er ogsaa blevet hævdet af andre. Sidste Gang jeg har haft Lejlighed til at høre det, var det af den højtærede Landbrugsminister i Lør- dags Aftes i Studenterforeningen, hvor han udtalte, at om end Landstingets Omdan- nelse maatte betegnes som meget ønskelig, var den dog ikke i samme Grad nødvendig som Folketingets Omdannelse.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg ikke andet end beklage, at Regeringen og Regeringspartiet har forladt den saakaldte To-Tempi-Politik. Paa den anden Side vil jeg give den højtærede Konseilspræsident Ret i, at Kravet om en samlet Forfatnings- revision og Regeringens Opfyldelse af dette Krav for en meget stor Del skyldes Øn- sker, som er fremsatte af Dele af Højre og dets Presse. Hvorvidt det fra den Side har været klogt eller velovervejet, skal jeg lade ligge, det vil Tiden vise. Men naar man spørger om Motiverne til Fremsættel- sen af det foreliggende Forslag, vil det neppe kunne findes i det, jeg her har nævnt, altsaa neppe deri, at man fra Rege- ringens eller Regeringspartiets Side har kunnet paavise Nødvendigheden af at fremsætte de Planer, som Regeringen har fremsat. Motivet maa altsaa være et rent politisk. Jeg skal ikke her komme ind paa at undersøge nærmere, hvori det bestaar, men det vilde dog maaske ikke være helt vanskeligt paa dette Omraade at finde Grunde.

Nu staar vi imidlertid overfor det Faktum, at vi skal tage Stilling til det forelagte Regeringsforslag. Jeg skal uden at komme ind paa Enkeltheder ud- tale mig om dette og skal da begynde med de Forandringer, som er foreslaaede med Hensyn til Folketingets Sammensætning. Der vil jeg sige, at Kravet om Kvindernes Valgret neppe lader sig afvise, da det inden- for alle Partier har særdeles varme og ivrige

Forsvarere. Jeg tror altsaa, at der ikke vil blive nogen Modstand mod dette Krav, men efter min Mening vil Indførelsen af denne Reform neppe medføre væsentlige Forskydninger i Partiernes Styrkeforhold. Det samme kan formentlig ingenlunde siges om Kravet om Nedsættelsen af Valgrets- alderen til de 25 Aar, og vi nærer derfor fra vor Side store Betænkeligheder ved dette Forslag. De Udtalelser, den højt- ærede Konseilspræsident fremsatte, og som aabnede en Udsigt til Forhandling om en delvis eller begrænset Brug af Forholds- talsvalgmaaden, hilser jeg med Glæde, idet jeg tilføjer, at jeg ligesom Konseilspræ- sidenten tillægger det ikke ringe Betydning, at det personlige Forhold mellem Kredsen og deres Repræsentanter opretholdes, om- trent som det er nu. Anvendelsen af For- holdstalsvalg i større Kredse, saaledes som det oprindelig blev krævet af Højre, har jeg derfor altid set paa med stor Skepsis, ikke mindst fordi det utvivlsomt derved vilde give Partiledelsen en overordentlig stor Indflydelse med Hensyn til, hvem der skal vælges til Folkets Repræsentanter, en Indflydelse, som efter min Mening sjældent vil virke heldigt. Som sagt, jeg hilser derfor Forslaget om Enmandskredse, ogsaa om det tænkes kombineret med Forholdstalsvalg, som en betydelig Forbedring og i Virkelig- heden en principiel Fravigelse fra det oprin- delige Forslag. Den fireaarige Periode, for hvilken dette Tings Medlemmer nu tænkes valgte, kan jeg give min Tilslutning. Jeg skal i Forbindelse med den Udtalelse, jeg fremsatte om Folketingets Sammensætning, sige, at jeg betragter Valgkredsens Om- lægning og Regulering som et Retfærdig- hedskrav. Min Gruppe ønsker Kredsenes Antal saa lidt forøget som muligt.

Det Forslag, som er fremsat til Foran- dring af Landstingets Sammensætning, hvad der er langt det vigtigste og mest gennem- gribende af det samlede Grundlovsforslag, maa, naar man tænker sig, at det er fremsat af et moderat Ministerium, betegnes som overraskende ved sit radikale Tilsnit. Der har her i Tinget under Forhandlingerne i Lørdags været talt om, hvorvidt man kan kalde dette Afsnit af Forslaget for radikalt eller ikke radikalt — det hævdes fra social- demokratisk og radikal Side, at det ikke er radikalt nok —, men den Omstændighed, at